

РЕШЕНИЕ

№ 6187

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8758** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба на Е. Г. Ж. чрез адв. М. З., срещу Решение № 218/23.07.2024г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, Втори специализиран постоянен заседателен състав, с което е установено, че А. Д. – Б., директор Софийска професионална гимназия по туризъм не е извършила нарушение на права по глава втора, раздел I „Защита при упражняване правото на труд“ по чл. 21 от ЗЗДискр спрямо жалбоподателката и че А. Д. – Б., директор Софийска професионална гимназия по туризъм не е извършила нарушение на забраната за дискриминация по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр по признак „синдикална дейност“ при прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателката.

Жалбоподателката моли за отмяна на решението на Комисията като незаконосъобразно. Посочва, че същото е необосновано, поради несъответствие на правните изводи на решаващия състав с представените и приети по преписката писмени доказателства. Излага съображения, че в административното производство е установено, че на 02.12.2022г. в деня, когато жалбоподателката е навършила възраст 61 г. и 10 м. й е връчена заповед за прекратяване на трудовото й правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.10 от КТ при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 05.12.2022г. В проведеното на 20.02.2024г. заседание на състава на КЗД, Е. Ж. потвърдила посочените от нея в допълнение към жалбата лица -

сравнители, които макар и навършили необходимата възраст и осигурителен стаж за пенсиониране са продължили и продължавали да работят в училището. Твърди, че по преписката е безспорно установено, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение с жалбоподателката, така и в предишни периоди при работодателя са работили лица от педагогическия и непедagogическия състав, които са отговаряли на изискванията за пенсиониране поради навършена възраст и осигурителен стаж, които не са своевременно пенсионирани. Позовава се на справка изх. № 577/14.03.2024г. на работодателя, в която поименно са посочени лицата сравнители, на които трудовото правоотношение е било прекратено през 2022 г. на основание чл.328, ал.1, т.10 - КТ. Посочва че, съставът на КЗД не е взел предвид обстоятелството, че трудовото правоотношение на учителя С. Д. е прекратено на 19.07.2022г. при навършени 63 години и 40 години общ осигурителен стаж. Не е съобразено и обстоятелството, че със старши учител Ю. П. с прекратено трудово правоотношение на 19.07.2022г. при навършени 63 годишна възраст и 43 год. общ осигурителен стаж е сключен нов трудов договор на 09.09.2022г. Не били взети предвид тези обстоятелства и по отношение на И. Г. -хигиенист с прекратено трудово правоотношение на 26.07.2022г. при навършени 67 годишна възраст и 39г. и 3м. общ осигурителен стаж; И. Г.- старши учител с прекратено трудово правоотношение на 19.07.2022г. при навършени 69 годишна възраст и 39г. и 3м. осигурителен стаж; Р. С. - старши учител с прекратено трудово правоотношение на 19.07.2022г. при навършени 63 годишна възраст и 36 г. и 10 м. осигурителен стаж. По отношение на старши учител С. Г., чието трудово правоотношение е прекратено на 06.07.2020г. при навършена 70 годишна възраст и общ осигурителен стаж 43 години (значително над изискуемите по закон), оспорва възприетото от съда становище, че късното му пенсиониране се дължало на това, че не бил намерен друг преподавател със сходен опит и квалификация по английски език. Оспорва като необосновани мотивите на решаващия орган, че „освобождаването на учителите в пенсионна възраст, работодателят е извършил поетапно въз основа на приетите от него еднакви критерии. Акцентира, че по отношение на трите лица – сравнители административният орган е възприел, че те притежават „професионални качества“ без това да е подкрепено с каквито и да е доказателства, като по отношение на жалбоподателката наличието на такива качества и опит не е отчетено, както и че по отношение на нея не е установено нито едно нарушение или липса на професионални качества, видно от приложения към жалбата Констативен протокол от извършена проверка на №РУО 1-15103 от 20.04.2022г., че тя е с отличен професионален опит, учител с утвърден авторитет, с доказани резултати в образователния процес, не е взет предвид и доказаният ѝ международен професионален опит, писмени доказателства за което се намирили при ответната страна. Оспорва твърденията изложени в становището на директора на учебното заведение „водени единствено от професионалните качества, опит и принос на преподавателите към образователния процес, от интереса на училището и учениците, а не от лични качества на преподавателите“. В представената по делото писмени бележки обобщава изложените в жалбата съображения за отмяна на оспорваното решение. В допълнение по жалбата от 12.11.2024 г. излага съображения за нищожност на оспореното решение на КЗД поради посоченото в диспозитива изявление, че решението е взето от петчленен състав на Комисията, а преписката е разгледана от тричленен постоянен състав. В съдебно заседание се представлява от адв. М. З., която поддържа изразеното в жалбата становище за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира

присъждането на адвокатско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от заинтересованата страна разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се представлява в проведените съдебни заседания. В писмено становище, депозирано по делото на 13.11.2024 г. посочва, че при постановяване на атакуваното решение не са допуснати нарушения на процесуалните правила, спазени са законовите изисквания относно формата и съдържанието му и материалният закон е приложен правилно. Моли за отхвърляне на жалбата и оставяне в сила на решението на Комисията. Отправя искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна А. Д. – Б., представлявана от адв. П. П., в проведените съдебни заседания оспорва жалбата като неоснователна и моли за потвърждаване на решението на Комисията като законосъобразно и правилно, без да страда от посочените в жалбата пороци. Претендира разноски по списък.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството пред КЗД е образувано по жалба вх. № 44-00-60/06.01.2023г. на Е. Ж., в която са изложени оплаквания, че на 02.12.2022 г. е прекратено трудовото й правоотношение със Софийска професионална гимназия по туризъм на основание чл. 328, ал.1, т.10, предложение първо от КТ в деня на придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст 61 г. и 10 м., съгласно представена справка от ръководството на училището. Била лишена от полагащото й се двумесечно предизвестие, произтичащо от членството й в учителски синдикат. Твърди, че в училището продължават да работят учители, включително по предмета български език и литература, по който преподава и тя, които също са придобили права по чл. 328, ал.1, т.10, предложение първо от КТ, но трудовите им правоотношения не са прекратени. Създадената ситуация довела до смут в образователния процес поради прекратяване на работата на учителката непосредствено преди завършване на първи учебен срок, провеждане на класни работи и подготовка на две паралелки дванадесетокласници за зрелостни изпити. Излага доводи за лично отношение от страна на директора и уронване на авторитета й по начина, по който е прекратен трудовият й договор. Представя заповед за прекратяване на трудов договор и констативен протокол от проверка на РУО.

С Разпореждане № 383/23.05.2023г. на председателя на КЗД /л. 37/ преписката е разпределена на втори специализиран постоянен заседателен състав, състоящ се от членовете на КЗД В. С. – Д., З. К. - Д. и Н. А.. Съгласно решение на състава с вх. № 12-11-1321/17.07.2023 г. за председател на така формирания състав е избрана З. Д., а за докладчик – В. С. – Д.. Със Заповед № 12-11-339/19.02.2024г. А. Д. е заместена като член на заседателния състав по преписката от П. К.. Със Заповед № 12-11-347/20.02.2024г. В. С. е заместена в качеството й на член на заседателния състав от Н. А..

За образуваната преписка жалбоподателката е уведомена с писмо изх. № 44-00-2291/15.06.2023г., получено на 28.06.2023г., като й е указана доказателствената тежест по чл.9 ЗЗДискр.

С писмо вх. № 44-00-1643/26.04.2023г на КЗД от страна на Е. Ж. е направено уточнение на жалбата, в което посочва, че при прекратяване на трудовия й договор в Софийска професионална гимназия по туризъм са продължили да работят следните преподаватели, които също са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст: С. Д., Ю. П., Е. Д., Д. Х., В. И. и Т. М..

С писмо изх. № 19-00-215/28.07.2023г. на КЗД, получено на 01.08.2023г., А. Д. – Б., директор на Софийска професионална гимназия по туризъм, е уведомена за образуването срещу нея производство и й е указана доказателствената тежест по чл.9 ЗЗДискр, а именно, че в производството по преписката следва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен, като е даден срок за представяне на писмено становище и доказателства.

В становище с вх. № № 19-00-222/07.08.2023г. до КЗД на А. Д. – Б., директор на Софийска професионална гимназия по туризъм, посочва, че трудовото правоотношение на С. Д. поради придобито право на пенсия е прекратено със Заповед № ТПО – 1697/14.07.2022г., като при обявяване на свободно място за учител на сайта на РУО С. – град същата е кандидатствала и след подбор с нея отново е сключен трудов договор. Идентични твърдения за прекратяване на трудови договори на основание придобито право на пенсия, кандидатстване за обявено свободно място и сключване на нов трудов договор с работодателя са посочени и по отношение на Ю. П., Е. Д., Д. Х., В. И. и Т. М.. Посочва се, че освободеното от жалбоподателката работно място е обявено два пъти с Доклад на началника на РУО С. – град, но жалбоподателката не е кандидатствала по обявите. Твърди се, че към 04.08.2023 г. няма член на педагогическия състав, който отговаря на изискванията по чл. 328, ал. , т.10 от КТ, чието правоотношение не е прекратено поради придобито право на пенсия. В допълнително становище с вх. № 19-00-52/15.02.2023г. до КЗД на А. Д. – Б. чрез адв. П. П., са представени заповеди за прекратяване на трудово правоотношение на С. Д. А., Ю. П., Е. Д. и Т. М., доклади от Софийска професионална гимназия по туризъм за обявени работни места, справка от интернет страницата на РУО, заповед на директора за определяне на комисия за провеждане на избор, протоколи от заседания на комисия за провеждане на избор на учител.

С писмо вх. № 19-00-108/18.03.2024 г. до КЗД на А. Д. – Б. чрез адв. П. П., са представени справка изх. № 577/14.03.2024 г. относно прекратени трудови договори с лица придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст за периода 2019 г. – 2022 г., както и заповеди за прекратяване на трудови договори. Представено е и удостоверение от СО на СБУ на КНСБ, в което се посочва, че изброените лица, сред които С. Д., Ю. П., В. И., И. Г., С. Г., през периода 2019 г. – 2022 г. са били членове синдикалната организация на Съюза на българските учители на КНСБ в Софийска професионална гимназия по туризъм. В представеното удостоверение от Синдикална секция, синдикат „Образование към КТ „Подкрепа“ се посочва, че Ц. П., Р. С. и Е. Ж., са били членове на Синдикат „Образование към КТ „Подкрепа“.

С писмо вх. № 19-00-138/26.03.2024 г. до КЗД на А. Д. – Б. чрез адв. П. П., излага съображения, че е забавено пенсионирането само на трима преподаватели С. Г., С. Д. и Ю. П. поради трудности за намиране на други преподаватели, които да бъдат наети на техните работни места. Посочва, че в решението си отношение на посочените трима служители се е водила единствено от интересите на училището, учениците и образователния процес. По отношение на Ю. П. посочва, че същата е с доказани професионални качества, като под ръководството й ученици на гимназията са

печелили редица състезания в областта на кулинарията и е награждавана за работата си на учител. За С. Д. акцентира, че е преподавател с дългогодишен опит, както и председател на методичното обединение „Обществени науки“ в СПГТ.

Изготвен е доклад – заключение от докладчика по преписката В. С..

С писмо вх. № 19-00-162/08.04.2024г. на КЗД от А. Д. – Б. чрез адв. П. П. са обобщени изложените по преписката доказателства и съображения за липса на пряка дискриминация по отношение на жалбоподателката Е. Ж..

По преписката са депозириани и писмени бележки с вх. № 44-00-1385/11.04.2024 г. от страна на Е. Ж..

Проведени са две открити заседания, за които страните са уведомени надлежно и в които са взели участие. В първото проведено заседание на Комисията в състав председател З. Д. и членове Н. А. и П. К., е докладвана преписката, приет е докладът – заключение, уточнено е, че оплакванията на жалбоподателката са за нарушение на права по глава втора, раздел първи „Защита при упражняване правото на труд“ от ЗЗДискр. въз основа на защитен признак „синдикална принадлежност“. На 26.03.2024г. е проведено второто заседание на Комисията в състав председател З. Д. и членове А. Д. В. С.. След приемане на представените писмени доказателства е даден ход по същество и преписката е обявена за решаване.

Последвало е постановяването на обжалваното решение, с което съставът на КЗД е приел за установено, че А. Д. - Б. - директор на Софийска професионална гимназия по туризъм, не е извършила нарушение на права по Глава втора, Раздел I „Защита при упражняване правото на труд“ по чл. 21 от ЗЗДискр, спрямо жалбоподателката Е. Ж.; установил е, че А. Д. - Б. - директор на Софийска професионална гимназия по туризъм, не е извършила нарушение на забраната за дискриминация при прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателката Е. Ж., по признак „членуване в „синдикална организация“ по чл. 8, ал. 3, във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр и е оставил без уважение жалбата на Е. Ж..

Решението е връчено на жалбоподателката на 29.07.2024 г. /писмо на „Български пощи“ ЕАД на л. 169 – гръб по делото/. Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е заведена в КЗД на 09.08.2024 г.

По делото е представено и Решение № 318/21.10.2024 г. на КЗД, с което е извършена поправка на явна фактическа грешка в Решение № 218/23.07.2024г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, Втори специализиран постоянен заседателен състав, като на стр. 7 от решението последното изречение преди диспозитива „Предвид гореизложеното и на основание чл. 65, т.1 от ЗЗДискр, Петчленен специализиран заседателен състав, на Комисията за защита от дискриминация“ се заменя със следния текст: „Предвид гореизложеното и на основание чл. 65, т.1 от ЗЗДискр., Втори специализиран заседателен състав, на Комисията за защита от дискриминация“.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е адресат на обжалвания акт и е неблагоприятно засегнато от него. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване, считано от датата на съобщаване на решението на жалбоподателката на 29.07.2024г., а жалбата е депозирана в КЗД на 09.08.2024 г.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за

законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващата и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт - чл. 65 във връзка с чл. 48, ал.2, т.3 вр. ал.1 във връзка с чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. Съгласно чл. 48, ал. 1 и 2 ЗЗДискр Комисията разглежда и решава заведените пред нея преписки в заседателни състави, които се определят от председателя на комисията като той определя постоянни състави, които се специализират в материята по дискриминация на етническа и расова основа; на основата на пол или на основата на други признаци по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. В случая Комисията е сезирана с оплаквания за нарушение на права по глава втора, раздел I "Защита при упражняване правото на труд" по чл. 21 от ЗЗДискр по чл. 21 ЗЗДискр, а в първото проведено заседание на Комисията от страна на жалбоподателката е направено уточнено е, че оплакванията ѝ са за нарушение на права въз основа на защитен признак „синдикална принадлежност“. В съответствие с това и в изпълнение на изискванията на чл. 4 ЗЗДискр, преписката е разпределена на един от постоянните специализирани състави със заповед на председателя на КЗД. В последствие за провеждането на заседанията по преписката, част от членовете на състава са замествани с други членове на Комисията съгласно нарочни заповеди на председателя на КЗД. Съставът на Комисията, определен от Председателя и провел последното заседание по преписката, след изясняването ѝ от фактическа страна, е дал ход по същество, обявил е преписката за решаване и е подписал обжалваното решение.

Поради това съгласно изискванията на чл.48, ал.2, т. 3 ЗЗДискр., преписката е разпределена на тричленен постоянен заседателен състав.

Спазени са законовите изисквания относно формата и съдържанието на оспорения акт предвидени в чл. 65, т. 5 и чл. 66 ЗЗДискр във връзка с чл.59, ал.2 АПК. Резултатът от протеклото пред КЗД производството е обективизиран в нарочен акт, който съдържа наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част, както и указване пред кой орган и в какъв срок може да бъде обжалвано решението.

Не се констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени до степен, че да мотивират отмяната на акта само на това основание.

В съответствие с изискването на чл.50, т.1 ЗЗДискр производството пред КЗД е започнало по жалба на засегнатото лице Е. Ж.. Спазени са

разпоредбите на чл.51, чл.52 и чл.54 ЗЗДискр, доколкото не са налице пречки за образуване на производство, а констатираните са отстранени, не са изтекли три години от извършването на нарушението.

Производство по преписка № 11/2023 г. е образувано с Разпореждане на Председателя на КЗД. С писмо изх. № 44-00-2291/15.06.2023 г. и писмо изх. № 19-00-215/28.07.2023 г. страните в производството са уведомени за образуваната преписка, като им е указана възможността да представят доказателства съобразно правилото по чл.9 ЗЗДискр за разпределяне на доказателствена тежест между тях. Страните са се възползвали от това свое право, като е постъпило уточнение на жалбата, няколко становища на А. Д. – Б. и писмени бележки, депозирани от Е. Г. Ж.. В насрочените заседания на Комисията страните в производството – жалбоподателката Е. Г. Ж. и ответника в производството - А. Д. – Б. са взели участие. В първото заседание е уточнено оплакването за дискриминация по признак „синдикална принадлежност“. На проведеното на 17.04.2018г. заседание по преписката /протокол на л.149 и сл./, комисията е приела представените доказателства и че преписката е изяснена от фактическа страна, след което е пристъпено към разглеждането ѝ по същество. Последвало е издаването на КЗД. Действително осъществилата се фактическа обстановка е изведена безпротиворечиво и е подведена под релевантния материален закон. Не е налице основание за отмяна на ИАА по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК във връзка с разпоредбите на глава Четвърта, раздел Първи от ЗЗДискр.

Налице е незаконосъобразност на оспорваното решение на комисията по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗЗДискр съдържа забрана на всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените дискриминационни признаци: раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. „Дискриминация е налице при прилагането на различни правила към сходни положения или при прилагане на едно и също правило към различни положения. Принципът на равенство в третирането изисква еднаквите случаи да бъдат третирани по един и същи начин и забранява сходно третиране на различни случаи“ /Решение № 11901 от 05.11.2024 г. по адм. д. № 6625/2024 Г., V отд. на ВАС/.

Независимо дали се касае за пряка дискриминация по чл. 4, ал. 2 или за непряка дискриминация по чл. 4, ал.3 ЗЗДискр създадената със закона система от правила предоставя защита при по - неблагоприятно третиране или особено неблагоприятно положение, които винаги са във връзка с някой от защитените признаци по чл.4, ал. 1 ЗЗДискр. Наред с основните състави на пряка и непряка дискриминация по чл. 4, ал. 1 и ал. 2 ЗЗДискр, тормоз и преследване, предвид значимостта на някои групи права и обществени отношения, закрилата от дискриминация при упражняването им е въздигнато от законодателя като самостоятелно нарушение на правилата за дискриминация под формата на специални състави. Именно такава е и правото на труд, във връзка с упражняването на което са създадени редица специални разпоредби в глава Втора, раздел Първи „Защита при упражняване правото на труд“ от ЗЗДискр, които да гарантират избягване на защитените от закона форми на неравенство във връзка с упражняването му. Съгласно разпоредбата на чл. 21 ЗЗДискр работодателят прилага еднакви критерии при осъществяване на правото си за едностранно прекратяване на трудовия договор по чл. 328, ал. 1, т. 2 - 5, 10 и 11 и чл. 329 от Кодекса на труда /КТ/ или на служебното правоотношение по чл. 106, ал. 1, т. 2, 3 и 5 от Закона за държавния служител без оглед на признаците по чл. 4, ал. 1. В чл. 328, ал.1, т. 10 КТ е предвидена възможността работодателят да прекрати трудовия договор, като отпрати писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл. 326, ал. 2 в случай на при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, освен в случаите на чл. 69в от Кодекса за социално осигуряване; при навършване на 65-годишна възраст - за професори, доценти и доктори на науките, освен в случаите на § 11 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за висшето образование.

В случая, жалбоподателката е сезирала административния орган с оплаквания за прекратяване на трудовия ѝ договор от работодателя именно на основание по чл. 328, ал.1, т.10 КТ при придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст въпреки, че някои от колегите ѝ са продължили да работят и трудовите им договори не са прекратени след като са придобили право на пенсия по чл. 328, ал.1, т. 10 КТ.

Безспорно е по делото, че със Заповед № 584/02.12.2022 г. на основание чл. 328, ал.1, т.10 предложение първо от КТ е прекратено трудовото правоотношение сключено между жалбоподателката Е. Г. Ж. и Софийска професионална гимназия по туризъм, представлявана от директорката А. Д. в първия ден от настъпване на предвидените в разпоредбата предпоставки. Установено по делото е и обстоятелството, че част от

лицата – сравнители, посочени от жалбоподателката все още работят при работодателя. Като лица – сравнители в уточняваща молба по преписката жалбоподателката е посочила С. Д., Ю. П., Е. Д., Д. Х., В. И. и Т. М. Видно от представената по делото справка изх. № 577/14.03.2024 г. относно прекратените трудови правоотношения с лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Софийска професионална гимназия по туризъм за 2019 г. -2022 г., подписана от главния счетоводител, служител „човешки ресурси“ и директора на училището/л. 142 от делото/, трудовият договор на старши учител С. Г. е прекратен на възраст 70 г. и при осигурителен стаж 43 г., тоест повече от 4 г. и 2 м. след достигане на изискуемите по закон осигурителен стаж и възраст; старши учител И. С. – 3 г. и 8 м. след настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ; старши учител Ц. П. – 2 г. и 3 м. след настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ за осигурителен стаж и възраст; старши учител В. С. - 3 г. и 2 м. след настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ; старши учител Старши учител Р. С. – 8 м. след настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ; старши учител С. Д. – 1 г. и 2 м. след настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ и Ю. П. – 1г. и 2 м. след настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ. Всички изброени лица са заемали същата длъжност като жалбоподателката, но трудовите им правоотношения не са прекратени незабавно при настъпване на условията по чл. 328, ал.1, т.10 КТ. Договорите на трима от тях са прекратени едва 5 месеца преди прекратяване на трудовия договор на жалбоподателката. Административният орган е взел предвид като лица в сравнима ситуация само служителите, по отношение на които е изтекъл по- дълъг период от настъпване на предпоставките за пенсиониране при придобиване на осигурителен стаж и възраст и правоотношенията им са прекратени на основание чл. 328, ал.1, т.10 КТ. Този допълнителен критерий /прекратен трудов договор на осн. чл. 328, ал.1, т.10 КТ/ приложен от административния орган в случая е неправилен, доколкото лицата в сравнима ситуация са тези на същата или сходна длъжност при работодателя, чиито трудови правоотношения не са прекратени при настъпване на предпоставките по чл. 328, ал.1, т.10 КТ за навършване на осигурителна възраст и стаж. По този начин кръгът на лицата -сравнители е стеснен без да има основание за това. Все пак административният орган е отчетел, че правоотношенията на трима от посочените от жалбоподателката лица - сравнители Ю. П., С. Д. и С. Г. са прекратени в значително по- късен момент от настъпването на основанията за пенсиониране по чл. 328, ал.1, т.10 КТ, но е изложил съображения за

високи професионални качества и достижения, за които липсват каквито и да е доказателства по преписката, както и по делото. По отношение на С. Г. са изложени мотиви, че е било невъзможно да бъде намерен друг квалифициран учител по английски език, като е представена справка за свободни работни места, която не аргументира направения от административния орган извод. Както посочва Върховният административен съд в Решение № 6664 от 06.07.2022 г. по адм. д. № 2163/2022 г., V отд: „Важно е да се отбележи по повод твърденията в касационната жалба, че изводите на административния орган не следва да се основават на твърденията на страните, а на събраните в хода на производството доказателства, с които се установяват твърдените факти в съответствие с разпоредбата на чл. чл. 35 - 37 АПК.“. Прави впечатление, че от друга страна в мотивите на оспореното решение не е взет предвид представеният по преписката Констативен протокол № РУО -1-15103/20.04.2022 г. за извършена текуща проверка от РУО – С., с който е поставена положителна оценката за работата на жалбоподателката. Предвид разпределянето на доказателствената тежест съгласно чл. 9 ЗЗДискр, ответникът по оспорването А. Д. – Б. не е представила доказателства и не е изложила обосновани аргументи, че принципът на равно третиране не е нарушен и жалбоподателката Е. Г. Ж., чийто трудов договор е прекратен в деня на настъпване на предпоставките по чл. 328, ал. 1 т. 10 КТ, не е била поставена в отношение на неравнопоставеност спрямо изброените по - горе служители, чиито правоотношение са били прекратени години след настъпване на законовите изисквания за пенсиониране при навършени осигурителен стаж и възраст, не е доказала и че е изпълнена някоя от предпоставките по чл. 7 ЗЗДискр, изключващи наличието на дискриминация. В този смисъл необоснована се явява констатацията на административния орган, че А. Д. – Б. - директор Софийска професионална гимназия по туризъм не е извършила нарушение на права по глава втора, раздел I „Защита при упражняване правото на труд“ по чл. 21 от ЗЗДискр спрямо жалбоподателката и решението в тази му част следва да бъде отменено поради противоречие с материалноправните разпоредби.

Съдът обаче споделя изводите на административния орган по отношение на другото твърдяно нарушение, а именно, че А. Д. – Б. - директор Софийска професионална гимназия по туризъм не е извършила нарушение на забраната за дискриминация по чл. 4, ал.1 ЗЗДискр по признак „синдикална дейност“ при прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателката. Задължителен елемент от фактическия състав на пряката дискриминация по чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр е

наличието на защитен признак по чл. 4, ал. 1 от закона, който да е в пряка причинно – следствена връзка с неравнопоставеността на лицето, което се домогва да докаже, че е дискриминирано. В случая, като защитен признак жалбоподателката е посочила „синдикална дейност“. Безспорно установено е, че Е. Ж. е била член на синдикална организация, но видно от представените удостоверения от синдикална организация на СБУ към КНСБ синдикални дейци са били и посочените лица – сравнители. В този смисъл при липсата на който и да е от елементите от фактическия състав по чл. 4, ал.1 ЗЗДискр, не би могло да се приеме, че е налице пряка дискриминация. Поради това в тази част решението на КЗД следва да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателката за присъждане на адвокатско възнаграждение, чийто размер следва да бъде определен на 310 /триста и десет/ лева от които 10 /десет/ лева държавна такса и 300 /триста/ лева за адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от жалбата, на основание чл.143, ал. 1 АПК.

На основание чл. 143, ал.2 от АПК жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата в размер на 50 /петдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

На основание чл. 143, ал.3 от АПК жалбоподателката следва да бъде осъдена да заплати на А. Д. – Б. - директор Софийска професионална гимназия по туризъм сумата в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от жалбата. Възражението на жалбоподателката за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, с оглед разпоредбата на чл.8, ал.2, т.9 от Наредба № 1/09.07.2004г., съдът намира за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.1, ал. 3 и ал. 4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. Г. Ж. Решение № 218/23.07.2024г. на Комисията за защита от дискриминация, Втори специализиран постоянен заседателен състав, в частта, в която е установено, че А. Д. – Б. - директор Софийска професионална гимназия по туризъм не е извършила нарушение на права по глава втора, раздел I „Защита при упражняване правото на труд“ по чл. 21 от ЗЗДискр спрямо жалбоподателката.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. Ж. срещу Решение № 218/23.07.2024г. на

Комисията за защита от дискриминация, Втори специализиран постоянен заседателен състав в останала му част.

ОСЪЖДА Комисията за защита от дискриминация да заплати на Е. Г. Ж. сумата в размер на 310 /триста и десет/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Е. Г. Ж. да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Е. Г. Ж. да заплати на А. Д. – Б. сумата в размер на 750 /седемстотин и петдесет/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: